

עמ"ת 34594-12-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 34594-12-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

העורר: פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(כבוד השופטת א' פינק) במ"ת 48884-04-23
מיום 12.12.2024
י"ז כסלו התשפ"ה (18 בדצמבר 2024)

תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

עו"ד ליאת יונניאן

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת א' פינק) במ"ת 48884-04-23 מיום 12.12.2024, בגדרה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

רקע והשתלשלות ההליך

1. כפי שתואר בהחלטתי בעניינו של העורר מיום 21.04.2024 בבש"פ 3365/24, ביום 27.04.2023 הוגש נגד העורר כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים. כתב האישום מייחס לעורר, אב לתשעה ילדים, עבירות מין חמורות שביצע, לכאורה, לאורך שנים, במספר רב של מקרים, בשלוש בנותיו הקטינות. כתב האישום מייחס לעורר שלוש עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים, לפי סעיף 351(ג)(2) ו-348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. ביום 20.07.2023 הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו. בתוך כך, עמד בית המשפט על המסוכנות הרבה הנשקפת מהעורר, כמו גם על החשש משיבוש הליכי משפט. עוד יודגש, כי בתסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו עובר למתן ההחלטה בעניין מעצרו עד תום ההליכים, עמד שירות המבחן על כך "[ש]קיים סיכון ניכר להישנות ביצוע עבירות מין כלפי קטינות, אשר עלול לגבור באם ישוחרר". בקשה לעיון חוזר שהגיש העורר ביום 07.11.2023 נדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 20.11.2023, ובהמשך חזר בו העורר מערר שהגיש על החלטה זו (בש"פ 8567/23 מיום 07.12.2023).

3. ביום 04.04.2024, הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, בגדרה עתר לכך שבית המשפט יבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר או כי יורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. ביום 11.04.2024 דחה בית משפט קמא את הבקשה לעיון חוזר, תוך שהדגיש כי על אף שהחשש משיבוש מהלכי חקירה קהה, הרי "[ש]מסוכנותו של המשיב לא פחתה". ביום 21.04.2024 הוריתי על דחיית ערר שהוגש בעניין זה (בש"פ 3365/24).

4. במקביל, משמשפטו של העורר לא בא על סיומו, ביום 01.02.2024 הורה בית משפט זה, בהחלטת השופטת ד' ברק-ארז, על הארכת מעצרו בתשעים ימים החל מיום 27.01.2024 (בש"פ 514/24), ומעת לעת הוארך מעצרו על-ידי בית משפט זה, לרבות בהחלטתי האמורה מיום 21.04.2024. בהחלטה האחרונה שניתנה על-ידי בית משפט זה בעניין מעצרו של העורר, בהמ"ע 14593-10-24 מיום 13.10.24 (השופט ע' גרוסקופף), הוארך מעצרו של העורר פעם נוספת בתשעים ימים. לצד זאת, הוטעם כי "בהינתן שתסקיר המעצר הקודם בעניינו של המשיב (הוא העורר - ח' כ') הוכן ביולי 2023, ומאז חלפו כ-15 חודשים, מצאתי לנכון להיענות לבקשה האמורה, מבלי שיהיה בכך כדי לנקוט כל עמדה לגופם של דברים. שירות המבחן מתבקש לפיכך להכין תסקיר משלים, במסגרתו יתייחס לרמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב לעת הזאת, לעמדת המתלוננות (עמן מתבקש שירות המבחן ליצור קשר), וכן לחלופת מעצר (ובכלל זה העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני) שתוצע על ידי בא-כוח המשיב".

5. ביום 01.12.2024 הוגש תסקיר משלים בעניינו של העורר, בגדרו הוסבר כי:

"בבואנו להעריך את הסיכון בעניינו כיום, התרשמותנו היא כי [העורר] עודנו מתקשה לבחון חלקים בעייתיים בהתנהלותו ברקע לאירועי כתב האישום, וניכרת השלכת האחריות למצבו על גורמים חיצוניים. עוד נראה כי התנהלותו של [העורר] כלפי המתלוננות בזמנו וכן התייחסותו לכך כיום, עשויה ללמד כי מרוכז בעצמו ובצרכיו המידיים, מבלי יכולת להכיר בחלקיו שעלולים להיות פוגעניים ובהשלכות מעשיו על המתלוננות. כמו כן, הפער העולה בין המיוחס לו בכתב האישום, לבין התייחסותו לכך, מלמד על חוסר בהכרה במוקדי סיכון [...] לאור האמור לעיל, והערכת הסיכון שעודנה משמעותית להישנות התנהגות פוגענית, אין אנו ממליצים על שחרורו של [העורר] ממעצר".

6. בנתון לאמור, ביום 12.12.2024 דחה בית משפט קמא את בקשתו של העורר לעיון חוזר בתנאי

מעצרו, תוך שצוין כי בית המשפט נתן דעתו לכך שהמתלוננות כבר העידו ולכן לכאורה מתאיין החשש לשיבוש הליכי חקירה. לצד זאת, ובשים לב לתסקיר שירות המבחן, נקבע כי "לא ניתן להתעלם מהסיכון לשלומן הנפשי של הקטינות, המדובר בבנותיו הקטינות של המשיב [הוא העורר - ח' כ'] עצמו. ברי שיש להעברת המשיב לחלופת מעצר, בנסיבות אלו, כדי להעלות חשש לפגיעה בשלומן הנפשי. בהקשר זה יודגש כי התסקיר מלמד על קשיים שהמתלוננות חוות והדברים אינם צריכים פירוט נוסף מעבר לאמור בתסקיר".

7. מכאן הערר שלפניי.

טענות הצדדים

8. לטענת העורר עמדת שירות המבחן היא פועל יוצא של עמידת העורר על חפותו. בהקשר זה נטען, כי הן המלצתו השלילית של שירות המבחן, הן החלטת בית משפט קמא, התבססו על כפירתו של העורר במיוחס לו, וזאת לטענת העורר, בניגוד לקביעותי בבש"פ 5329/24 שיבלי נ' מדינת ישראל (07.07.2024) (להלן: עניין שיבלי). בדיון שהתקיים לפניי טען בא-כוח העורר כי במצב דברים זה, שירות המבחן למעשה רוקן מתוכן את החלטת השופט ע' גרוסקופף בהמ"ע 14593-10-24 מיום 13.10.24, שכן התסקיר המשלים שהוגש לא שונה מקודמו, וזאת אך ורק מעצם עמידתו של העורר על חפותו. זאת ועוד, צוין כי העורר עתיד להעיד במסגרת פרשת ההגנה בחודש ינואר 2025. נטען כי העורר לא יכול להחזיק בבית המעצר חומרים הקשורים למשפטו, שכן חשיפה של חומרים אלו יובילו בהכרח לפגיעה פיזית בעורר מצד עצירים אחרים לאור אופי האישומים המיוחסים לעורר. מכאן שנטען, כי האפשרות להכנת העורר לעדותו מוגבלת באופן משמעותי בהיותו במעצר.

9. המשיבה מצידה סמכה את ידיה על החלטת בית משפט קמא. לגופם של דברים נטען, כי במקרים רבים נאשמים מכחישים את המיוחס להם, ועדיין שירות המבחן בא בהמלצה חיובית. בהקשר זה נטען, כי הסיבה להמלצת שירות המבחן במקרה דנן איננה נעוצה בכפירתו של העורר, אלא במסוכנות העולה ממנו. כמו כן, צוין שההליך העיקרי נמצא בשלבי סיום, כאשר מרבית פרשת ההגנה נשמעה. במצב דברים זה, ומבלי להקל ראש בזכותו של העורר להיפגש עם בא-כוחו כחלק מהכנותיו לפרשת ההגנה, נטען כי שיקול זה כשלעצמו אינו מצדיק את קבלת הערר.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון, מצאתי כי דין הערר להידחות.

11. אשר לטענת העורר בכל הנוגע לתסקיר שירות המבחן ולעמידתו על חפותו - לא שוכנעתי כי תסקיר המבחן הוא שלילי בשל כפירתו של העורר במיוחס לו בכתב האישום (לעניין זה ראו: עניין שיבלי, בפסקה 10). בית משפט קמא התייחס לטענותיו של העורר במישור זה, בקבעו כי "צודק ב"כ המשיב כי אל לו לשירות המבחן בשלב המעצר לקחת בחשבון העדר נטילת אחריות. עם זאת, בצד דברים אלו התרשם גם שירות המבחן כי המשיב חסר הכרה למוקדי סיכון, קיים לו קושי בוויסות דחפים

ומבנה אישיות המלמד על עיוותי חשיבה". ואכן, עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי המלצתו התבססה על מאפייניו האישיים של העורר; נסיבותיו האישיות; והקושי לאיין את הסיכון הנשקף מהעורר שלא באמצעות מעצר מאחורי סורג ובריא, ולא אך על העובדה שהעורר נמנע מקבלת אחריות על מעשיו.

12. בכל הנוגע לטענותיו של העורר בדבר הקושי בהכנתו לפרשת ההגנה, עת שוהה הוא במעצר מאחורי סורג ובריא, אכן, וכפי שציין בית משפט קמא, אפשר כי הימצאותו של העורר במעצר מאחורי סורג ובריא אינה מאפשרת הכנה במתכונת המיטבית. אולם יחד עם זאת, בהתחשב במסוכנות הממשית העולה מהעורר, אני סבור כי הימצאותו של העורר במעצר מקיימת איזון ראוי בין זכותו של העורר להליך הוגן לבין שלום הציבור (ראו והשוו: בש"פ 7071/17 ליבוביץ נ' מדינת ישראל (28.09.2017)). בהקשר זה אדגיש, כי כפי שציננה באת-כוח המשיבה בדיון שהתקיים לפניי, חזקה על המשיבה שתעשה כל שביכולתה על-מנת לאפשר לעורר להתכונן לפרשת ההגנה בבית המעצר.

13. סוף דבר: הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשפ"ה (23 דצמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט